

тия, никакво обезсърдчение. Докато се обезсърдчавате, вие сте на физическия свѣтъ, вие живѣте въ своитѣ лични чувства. Щомъ се обезсърдчите, четете живота на великитѣ хора, да видите, презъ какви голѣми изпитания сж минали. Ако не ви се работи, изучавайте Толстоя. Той дава потикъ къмъ трудъ. Каквото и да правите, отъ всички се изисква усилия, трудъ и работа. Когато се обезсърдчите и не ви се живѣе, ето какво трѣбва да направите : излѣзте вънъ и наблюдавайте небето. Свържете се съ онзи свѣтъ надъ васъ и помислете за разумнитѣ същества, които работятъ неуморно върху васъ, безъ никакво възнаграждение и благодарностъ отъ ваша страна. Излизайте вечеръ вънъ, да наблюдавате звездитѣ, луната, да видите, колко е великъ свѣтътъ и какво ви предстои да изучавате. Ако нощта е мрачна, бурна, идете на близката до васъ планина, тамъ да изпитате величието на природата. Правете различни опити, различни упражнения да трансформирате състоянията си. Целта на опититѣ, на упражненията е да ви поставятъ въ положение да изживѣте нѣщо по-силно отъ вашето обезсърдчение. Какво по-силно, по-велико отъ това, да се свържете съ живата природа, съ разумния свѣтъ, съ Бога! Вие трѣбва да бждете смѣли, решителни, да понасяте трудноститѣ въ живота. Като лѣкува хората отъ тѣхнитѣ обезсърдчения, природата ги поставя